

Oponentský posudek k bakalářské práci

Název: *Vzájemné obohacování jako přínos vztahu mezi klientem a osobním asistentem*

(v Asistenci o.p.s.)

Autor: *Michaela Hanykýřová*

Cílem předložené bakalářské práce, resp. její praktické části „bylo zjistit, zdali může vztah mezi klientem a osobním asistentem přinést nějaké vzájemné obohacení“ a toto obohacení popsat. Jedná se o relevantní výzkumný cíl, kterého autorka svou prací dosáhla.

Práce je rozdělena do šesti kapitol, přičemž asi polovinu tvoří tzv. teoretická část (kap. 1-5) a druhou polovinu tzv. praktická část, tedy popis autorčina výzkumného šetření a prezentace jeho výsledků (kap. 6). Obě dvě části se sice zabývají stejným tématem – osobní asistence, přesto však jsou co do formy i kvality natolik rozdílné, že je třeba nejprve každou z nich posuzovat zvlášť a posléze zhodnotit vzájemné souvislosti mezi nimi.

Teoretická část práce (kap. 1-5) je zpracována veskrze velmi pečlivě. Autorka jednoduchým a přitom přesným způsobem definuje základní pojmy (osobní asistence, osobní asistent, uživatel) a současně uvádí do problematiky historie osobní asistence, úlohy vzájemných vztahů mezi osobním asistentem a klientem, jakož i do problematiky „vzájemného obohacování“. Po stránce formální i po stránce vnější úpravy je tato část bakalářské práce na vysoké úrovni. Také vyjadřování autorky je jazykově vytříbené, byť se občas objevují i těžko pochopitelné obraty a gramatické chyby (např. na s. 25). Přestože teoretická část práce působí na první pohled velmi sympaticky, skrývá v sobě jeden základní nedostatek: autorka pojednává o ústředním pojmu „vzájemné obohacování“ velmi stručně a natolik povrchně, že se tato kapitola (4) ani nemohla stát nějakým teoretickým základem pro výzkumné šetření obsažené v tzv. praktické části. Vzájemné obohacování je sice – s odkazem na Heluse – na str. 32-33 velmi dobře definováno. S touto definicí se však dále nepracuje, autorka neprovedla operacionalizaci tohoto pojmu, takže se nelze divit tomu, že výzkumné šetření obsažené v praktické části práce se vlastně přímo neopírá o žádnou teorii ani novou teorii nevytváří.

Praktická část práce (6. kap.) je odrazem velkého úsilí, které autorka vynaložila na to, aby dosáhla svého výzkumného cíle. Autorka provedla dohromady 30 strukturovaných rozhovorů. Na s. 38 sice uvádí, že se jedná o *polostrukturované rozhovory*, což ovšem neodpovídá skutečnosti. Pokud by se jednalo o polostrukturované rozhovory, obsahovaly by pouze několik návodných otázek, které by umožnily volné rozvinutí tématu respondentem. V tomto případě ovšem šlo o poměrně podrobnou strukturu rozhovoru s otevřenými otázkami.

Provedený výzkum a prezentace jeho výsledků vykazují několik závažnějších i pár méně závažných deficitů:

- při popisu metody výzkumu (s. 36-37) se autorka neodkazuje na žádný odborný pramen,
- autorka neuvádí, jakým způsobem vybírala z provedených rozhovorů sekvence, které považovala za relevantní, a na jakém základě je hodnotila (v rámci „Shrnutí“ výsledků každé otázky),
- autorka nepoužila žádnou osvědčenou techniku analýzy textu (žádné kódování ani jinou tvorbu kategorií),
- vzhledem k nedostatku použitých metodických prostředků *nelze* dojít k závěrům, k nimž autorka dochází, což se týká zejména hodnocení výsledků rozhovorů s klienty,
- méně závažným deficitem je celková (i vnější) úroveň praktické části, která vzbuzuje dojem, že celá tato část byla vytvořena ve spěchu.

Celkově se jedná o práci ambiciózní, ale svou realizací pouze průměrnou. Vzhledem k tomu, že autorka dosáhla cíle práce, který si stanovila, **doporučuji práci k obhajobě**. S ohledem na množství provedených rozhovorů a na pečlivost zpracování teoretické části **navrhuji práci hodnotit známkou C – dobře**.

České Budějovice, 21. 1. 2018

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent